

консультанта – *solicitor* , і завдяки йому підтримує зв'язок зі своїм клієнтом. Не зважаючи на це , вони працюють не у власному офісі, а в Палаті лордів та громад.

У США юристи не поділяються на категорії за обсягом їх повноважень або рангом. Загалом існує загальне поняття юристу – *attorney* або *attorney-at-law*, значення даного поняття є синонімом до слова *lawyer*. Крім цього існують ще, які називають юристів у США: *public defender* та *paralegals*.

Attorney – будь-який юрист ,якому надано право брати участь у різного виду кримінальних справах і ,навіть, консультувати владу держави з приводу юридичних питань, котрі потребують думки лише найякісніших спеціалістів у сфері юриспруденції .

У США людей, котрі допомагають досвідченим юристам, тобто їх помічників називають *Paralegals* , вони ,як правило, працюють з юридичною документацією. Задля того , щоб стати таким помічником треба закінчити університет та отримати відповідну юридичну освіту, а також мати наміри продовжити працювати та розвиватися у юридичній сфері.

Таким чином було розглянуто синонімічні назви терміну «юрист» у двох сучасних розвинених країнах та похідні професії від цього терміну. Якщо брати до уваги те, що всі ці терміни містяться в англійській мові, то виникає помітне ускладнення з використанням даних юридичних синонімів у юридичних текстах.

Таким чином, проблема синонімії у юридичному тексті так і залишається актуальною донині . Вона виконує функцію ускладнення тлумачення та трактування норм права і , нажаль , досі залишається недоречною . Існує потреба у впровадженні єдиного термінологічно та науково обґрунтованого українсько-російського словника юридичних термінів.

Література

1. Юридична енциклопедія: В 6 т. / Редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова редкол.) та ін. – К.: Вид-во “Українська енциклопедія” ім. М. П. Бажана. – Т. 6: Т–Я. – 2004. – 768 с.

Ніколаєва В. Ю.

здобувач вищої освіти III курсу

Науковий керівник – Декусар Г. Г.,

старший викладач

Дніпропетровський державний

університет внутрішніх справ

ПРЕСТИЖ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ: ТРЕНД ЧИ ВИМОГА ЧАСУ

Мова – це генетичний код нації, який поєднує минуле з сучасним, програмує майбутнє і забезпечує буття нації у вічності. Німецький філософ та мовознавець відзначав: «Мова народу – це його дух, і дух народу – це його

мова». Аналізуючи історичну хроніку вартує відзначити, що українська мова завжди зазнавала утисків з боку інших народів, що займали панівне становище на теренах України протягом тривалого часу. Починаючи з часів Великого князівства Литовського та Речі Посполитої, закінчуючи монархічною політикою Російської імперії та тоталітарною СРСР.

Набуття нашою країною незалежності – той, крок до всесвітнього визнання незалежності української мови. Важливим кроком стало законодавче закріплення її, як державної відповідно до статті 10 Конституції України. Одним з факторів, який враховується при оцінці авторитету мови у міжнаціональному та міжнародному середовищі – престиж мови. Такий чинник, як інформативність – застосування мови як носія найновішої та найважливішої інформації, грає одну з домінуючих ролей у визначенні престижності мови.

З огляду на актуальність обраної теми, доцільним буде визначити мету мого дослідження: оцінити престижність української мови через аналіз мовленнєвої ситуації в Україні.

По-перше, як відмічають В. Іванишин та Я. Радевич-Винницький, престиж мови – величина змінна. В історії відомо чимало випадків піднесення і падіння мов. Зрозуміло, що це залежить не від самої мови, а від суспільства – носія мови, його місця та ролі в загальнолюдському прогресі. Спираючись на соціолінгвістичні дослідження науковців, зокрема, Г.М. Залізняка та Л.Т. Масенко можна провести певне співвідношення рівня престижності та вибору мови. Підтвердженням цьому слугує праця “Мовна політика в Україні: антропологічні, лінгвістичні аспекти та подальші перспективи”: аналізи результатів опитування, згідно яких було зроблено висновок, що державний статус мови здійснює значний вплив на підвищення престижу української мови [2, с. 218].

У свою чергу, С. О. Соколова та Г. М. Залізняка, здійснюючи оцінку відповідей респондентів на запитання, відзначають, що значну роль мала Революція Гідності на шляху до зміцнення престижу української мови. Ілюструючим фактором перед нами постають статистичні дані, які узагальнила О. Данилевська за результатами масового опитування, проведеного в межах Проекту № 62700395 Фонду Фольксваген “Бі- та мультилінгвізм: між інтенсифікацією та розв’язанням конфлікту. Етнолінгвістичні конфлікти, мовна політика і контактні ситуації в пострадянських Україні і Росії в лютому 2017 р.»[4, с. 363]

Варіанти відповіді	Українською мовою	Російською мовою	Англійською мовою
Престижно	51,9	12,2	41,3
Скоріше престижно	22,2	16,8	29,8
Скоріше не престижно	3,4	24,4	2,8
Не престижно	2,2	13,4	3,1
Постановка питання не коректна	14,1	18,3	10,2
Важко відповісти	6,2	14,9	12,8

Важливим аспектом у визначенні престижності мови є рівень законодавчого врегулювання мовного питання на державному рівні. Зокрема, О.В. Яловою, було досліджено феномен мовної політики в контексті законодавчих мовних проектів. Проблема мовної політики має теоретичне підґрунтя, що представлено ланкою наукових праць: посібник «Мовна політика в державотворчих процесах України» - автор О.М. Куць, монографія «Мовна ситуація в Україні: між конфліктом і консенсусом» - авторський колектив О. М. Майборода та ін., видання парламентського видавництва «Обережно – мова! Матеріали парламентських слухань у Верховній Раді України 12 березня 2003 року» [6, с. 21].

На сьогодні, однією з найвагоміших подій є прийняття Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної» від 25.04.2019 року, значення якого було високо оцінено у суспільстві, та серед представників медіа-простору, політичних та громадських діячів [3]. Щодо останніх, вартує зазначити подію, яку датовано 26 квітнем 2017 року: «AzBooka/Азовська книга», організовано волонтерами Всеукраїнської організації «Не будь байдужим», з метою популяризації української мови, культури та історії в молодіжному форматі. Цитуючи Оксану Левкову, голову ВБО «Не будь байдужим», відзначимо її слова: «Українська мова – це престижно». У ході даного заходу до маріупольських шкільних закладів було надіслано літературу від художньої до спеціалізованої українською мовою, також організовано лекційні заняття із залученням істориків, культурологів та соціологів[1].

Остаточним етапом нашого дослідження є підведення підсумків. Отже, з аналізу використаних джерел: наукових публікацій, законодавчих актів, статистичних даних, проектів громадських діячів, можна зробити висновок, що українська мова, то є культурне надбання. І дбати про престиж мови – то є обов'язок кожного громадянина, і будь-хто з нас повинен сприяти підвищенню національного та світового значення рідної української мови.

Література:

1. «Українська мова – це престижно». У Маріуполі триває книжковий марафон. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/28455458.html>
2. Іванишин В., Радевича-Винницький В. Мова і нація: Дрогобич, 1994, с. 218.
3. Стан української мови в сучасній Україні. URL: <http://ua.textreferat.com/referat-20889-2.html>
4. Фудерер Т.О., Данилевська О. М. Престиж української мови та ставлення до двомовності за оцінками мовців різних вікових груп: наук.журнал, Київ, 2019. с. 200
5. Юліане Бестерс-Дільгер. Мовна політика та мовна ситуація в Україні: Київ: Києво-Могилян. акад., 2010, с. 363.
6. Ялова О.В. Мовна політика в Україні в контексті законопроектів про мови. Наук. вісник Київ, №1(102). 2017, с. 21